

РЕШЕНИЕ

№ 5478

гр. София, 28.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7382** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 27.05.2021 г., постановено по н.а.х. дело №2063/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 108-ми състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №СО-Т-В-20-01-064/14.12.2020 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на В. А. А. е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл.36, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО), за нарушение на чл.26, т.1 от НРУИТДТСО.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от В. А. А., с искане да бъде отменено заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на процесуалния и материален закона - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В о.с.з. пред Административен съд- София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по касационната

жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата на е основателна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 12.08.2020 г. около 17:50 ч. в [населено място], Б. градина, на площадка „Слончето“, лицето - В. А. е извършвал търговия на открито - продажба на варена царевица, заемайки около 1 кв.м. публична общинска собственост - тротоар, като при поискване не е представил разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „С.“.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 20-01-064/18.08.2020 г. Въз основа на АУАН заместник-кмета на Столична община е издал НП №СО-Г-В-20-01-064/14.12.2020 г. В АУАН и в НП извършеното е квалифицирано като нарушение на чл.26, т.1 НРУИТДТСО, за което на основание чл.36, ал.2 от с.н. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева. За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен законът.

Изводите на СРС, че с извършеното е нарушена разпоредбата на чл. 26, т. 1 от НРУИТДТСО, съгласно която търговецът е длъжен да представи при поискване от контролните органи разрешение за ползване на място по чл. 23 от същата Наредба, са в противоречие със закона.

По делото е безспорно установено, че касаторът не разполага с разрешение за ползване на място по чл. 23 от НРУИТДТСО. Задължението представяне по чл.26, т.1 от НРУИТДТСО е вторично-то предпоставя наличието на издадено разрешение за ползване по чл.23 от НРУИТДТСО, каквото в случая категорично липсва. За нарушението по чл.23 е приложима санкционната норма на чл.36, ал.1 от НРУИТДТСО, а не по чл.36, ал.2 от с.н. Следователно правната квалификация на извършеното и приложимата санкционна норма в АУАН и НП са неправилно определени, което е абсолютно основание за отмяната на НП. Като не е констатирал допуснатия порок, СРС е осъществил касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 АПК за отмяната на постановеното от него решение, заедно с НП.

Отделно и независимо от това, налице са и предпоставките по чл.28 ЗАНН

Съгласно чл. 28 от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва проверката за законосъобразност при приложението на чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на

разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното, решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона /Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК/. В случая АССГ, XII касационен състав намира, че хипотезата на чл.28 ЗАНН е налице. При тълкуването на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание. Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл.28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното. Степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, но като неразкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително, на което сочат правнозначимите и установени по делото факти. Касае се за еднократно деяние, което не може да е източник на значителни доходи за извършителя, а и само по себе си не е източник на повишена опасност. COVID-19, често наричан „коронавирусът“, е тежка извънредна ситуация за общественото здраве, засягаща гражданите, обществата и икономиките. Пандемията поражда голяма тежест за хората и обществата. Освен че има значителни социални последици и човешко измерение, пандемията от коронавирус е и голямо икономическо сътресение. Пристъпването директно към санкциониране, преди извършителя да бъде предупреден по реда на чл.28 ЗАНН, според АССГ, XII касационен състав противоречи на целите на административното-наказателното преследване и представлява прекомерно тежка мярка спрямо извършеното в контекста на икономическата ситуация. Касае за дребен източник на доходи, при липса на данни за системност на нарушението или нарушени здравни и хигиенни норми.

С тези съображения, оспореното решение и потвърденото с него НП се отменят.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, вр.чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 27.05.2021 г., постановено по н.а.х. дело №2063/2021 г. по описа на Софийския районен съд, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №СО-Т-В-20-01-064/14.12.2020 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на В. А. А. е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл.36, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община, за нарушение на чл.26, т.1 от същата наредба.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.